

[Stavad]

som om de havde den samme udskrivningsprocent i 1985 som i 1984, uanset hvad kommunalbestyrelserne havde besluttet. Derfor ville det have været nyttigt, om indenrigsministeren havde haft den samme indstilling til grundskylden, som indenrigsministeren har til den personlige indkomstskat.

Hr. Hagen Hagensen – synes jeg – skruede sig vel rigeligt højt op vedrørende værdistigningsafgiften. De stakkels parcelhusejere, som vi alle sammen har som vælgere, som vi alle sammen forsøger at tage et absolut rimeligt hensyn til, har alle en eller anden mærkelig attitude i forhold til, at dér skal man gøre noget særligt, og hvis ikke man kan lave noget reelt, ja, så kan man lave noget parademæssigt.

Hr. Hagen Hagensen mente, at det ville gå meget, meget dårligt for parcelhusejerne, hvis værdistigningsafgiften, som socialdemokratiet har foreslået den, blev vedtaget. Ja men hvis den udvikling, hr. Hagen Hagensen dér forudser, rent faktisk sker, så er der netop behov for den afgift. Det vil sige, at hr. Hagen Hagensen forventer nogle prisstigninger på jord, som ligger langt, langt ud over den almindelige inflation, og det skal være meget, meget, meget voldsomme stigninger, for at det bare tilnærmelsesvis kan få en virkning som den, hr. Hagen Hagensen skitserede. Og hvis man forestiller sig den situation, så vil det have en lang række andre virkninger på samfundsökonomien, hvis det var sådan, at man ikke gjorde noget overhovedet.

Jeg må sige, at for mit eget vedkommende tror jeg ikke på, at det under nogen omstændigheder vil få den betydning. Derfor synes jeg, det er lidt synd, at man forsøger at tegne et skræmmebillede, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Det drejer sig jo om jord, og selv vi, der ikke er så gamle i gårde, husker vel kampagnen, som blev slået fast i 1960'erne, med den sorte hånd og den lille mands hus. Det var faktisk den, hr. Hagen Hagensen startede på igen.

Hr. Svend Heiselberg var som andre inde på, at socialdemokratiet skal tage forslaget tilbage; så kan vi komme i realistiske forhandlinger om ejendomsskatter under skatte-reformforhandlingerne. Det er den samme melodi som indenrigsministerens: når vi har fået vores vedtaget, så kan I andre få lov til at forhandle lige så længe I vil om det, vi ikke ønsker at gå med til.

Hr. Svend Heiselberg var inde på virkningerne af ejendomsskatter, og fru Aase Olesen dokumenterede på glimrende vis, at hr. Svend Heiselberg havde uret. Så kom hr. Svend Heiselberg herop og sagde noget i retning af, at han ikke ønskede at ændre indstilling på grund af den dokumentation, fru Aase Olesen var kommet med. Jeg mener, at det var en venstremand, der for mange år siden sagde: »Hvis det skal kaldes fakta, så benægter a fakta.« Det var faktisk det, hr. Svend Heiselberg forsøgte sig med igen. Jeg vil anbefale hr. Svend Heiselberg at læse den røde betænkning, vi har fået fra indenrigsministeriet, nr. 1024. Jeg tror, at den vil give ham et ganske godt indblik i, hvordan sammenhængene er.

Jeg vil sige tak til fru Birthe Hansen og sige, at vi er helt parate til at diskutere de ting, man fra SFs side rejser, under udvalgsbehandlingen. Betydningen af en overgrænse mener jeg blev noget overvurderet af fru Birthe Hansen, men vi må se på tingene i fællesskab under udvalgsbehandlingen.

Jeg var meget glad for, at fru Aase Olesen sagde så klart, som hun gjorde, at det radikale venstre støtter indførelse af en løbende værdistigningsafgift på al jord på 4 pct. ud over inflationen. Det synes jeg er en konstatering, som er meget nyttig i forhold til de videre diskussioner.

Jeg er fuldstændig enig med fru Aase Olesen i, at det er et værn imod urimelige stigninger ud over inflationen, der her bliver gennemført. Jeg er også glad for, at fru Aase Olesen sluttede med at sige, at hvis ikke regeringen er parat i denne sammenhæng, så er de radikale parate til uden om regeringen at gennemføre dette forslag sammen med socialdemokratiet og andre partier her i tinget.

Hr. Lenger var specielt inde på nogle problemer i forbindelse med København og især Albertslund. Også her gælder det, at vi er parate til at se på disse ting under udvalgsbehandlingen. Vi har jo et ganske godt materiale i den betænkning, vi har fået. Det er da rigtigt, at vi mangler nogle modeller, der passer nøjagtig til dette, men så vidt jeg kan læse mig til det i den røde betænkning, er problemet ikke større, end at vi må kunne finde en løsning på det under udvalgsbehandlingen. Det er trods alt forholdsvis beskedent, hvad der sker, når vi ser det i en lidt større kommunal sammenhæng.